

प्रतिदत्तभिन्ने “अपमित्यमप्रतीतं यदस्मि यमस्य, येन बलिना चरामि” इति अथर्ववेदः ६, ११७, १,
अप्रतीप लि० विरोधे न० त० । प्रतीपभिन्ने अनुकूले ।
अप्रत्यय पु० न प्रत्ययः विश्वासोच्चानं वा अभावे न० त० ।
१ विश्वासाभावे “दोषाणां सन्निधानं कपटशतमयं चेत-
मप्रत्ययानामिति” सिङ्गुनः न० व० । २ विश्वासशून्ये ।
“बलवदपि शिक्षितामात्मन्यप्रत्ययं चेतः” शकु० । ३ ज्ञाना-
भावे पु० । न० व० । ४ ज्ञानशून्ये लि० । प्रत्ययः-
प्रकृतिनिमित्तकः अर्थबोधकः सुबादिशब्दभेदः न० त० ।
५ सुबादिशब्दभिन्ने सार्थके प्रकृतिरूपे शब्दे “अर्थयद-
चाक्षरप्रत्ययः प्रातिपदिकमिति” पा० ।

अप्रत्याख्येय लि० न० त० । अपरिहृत्यैत्यनुमशक्ये ।

अप्रधान न० न प्रधानम् । १ प्रधानभिन्ने मुख्यभिन्ने गौणे ।

“प्रधानकर्माख्याख्ये लादीनाङ्गिकर्माणां अप्रधाने
दुष्कादीनां ख्यन्ते कर्तुश्च कर्माणि” हरिः कर्माणां प्रधान-
त्वञ्च अप्रधानक्रियाफलान्नयत्वम् । “प्राधान्यं हि विधेयत्व
प्रतिषेधेऽप्रधानतेति” भाट्टाः २ अनुत्कृष्टे अस्मि लिङि-
कृतत्वमपीष्यते । “अप्रधानः प्रधानः स्यात् सेवते यदि
पार्थिवम् । प्रधानोऽप्यप्रधानः स्याद्यदि सेवाविवर्जितः”
नीति० । २ प्रधानकर्माङ्गे न० “अप्रधानकालं सज्जदसंज्ञ-
पातात्” कात्या० १, ७, १५, अथमर्थः । “वसन्ते
ब्राह्मणोऽग्नीनादधीत्यनारभ्याधीतमप्याधानमग्निहोत्रादी-
नामङ्गमिति कृत्वा चिन्त्यते किमङ्गं सत् आधानं प्रतिकर्म
प्रतिप्रयोगं च भेदेन कर्तव्यम् उत सर्वप्रयोगाणां साधा-
रणं सज्जदिति । तत्र कर्माङ्गत्वे प्रयाजाद्यङ्गत्वत् प्रतिकर्म-
भेदेन कर्तव्यम् न च वह्निःकालत्वेनाष्टहोत्राण्यविवेचिता,
यद्युपस्थानन्तरं क्रियते तत्तदर्थमित्यानन्तर्येण विशेषग्रह-
णात् । तस्मात् प्रतिकर्मभेदेनाधानप्राप्ताविदमुच्यते अप्र-
धानकालं यदङ्गमाधानसदृशम् तत्सज्जदेव कर्तव्यम् न भेदेन
कर्माणां आदौ । कुतः ? असंनिपातात् न चैतत् कस्यचित्
कर्माणां प्रक्रमे कर्ममध्ये वा संनिपतितम् येन विशेषग्रहणं
स्यात् किन्तु यदेव किञ्चिदग्निकार्यं निमित्तवशात्-
कामवशाद्वा यथाकामं प्राप्तम् तदर्थमाधास्येऽग्नीनिति, न
तु किञ्चिदेव कर्मविशेषमभिसंधायाधानम् एवमनभि-
संहितकर्मविशेषेण सर्वोद्देशेनाधाने कृते यद्यपि कारण-
वशात् किञ्चित् कर्म प्रथममापतति तथापि न तादर्थ्यमेव
भवति । प्रथमावस्थायामेव सर्वाद्यत्वावधारणात् तस्मात्
अप्रधानकालीकत्वात् सज्जदेव कार्यमिति” कात्या० व्या० ।

अप्रधृष्य लि० न प्रधर्षितुं शक्यः । १ अतिक्रान्तुमशक्ये २ धर्षितु-
मशक्ये च । “यदाश्रौषं भीष्ममत्यन्तशूरं” इतं पार्थेना-
ह्वेष्वप्रधृष्यम्” भा० आ० प० ।

अप्रपन्न लि० न० त० । १ प्राप्तभिन्ने, २ अनागते, ३ अज्ञाने च
अप्रबल लि० न प्रबलः । प्रबलभिन्ने हीनबले ।

अप्रभाव पु० न प्रभावः अभावे न० त० । १ प्रभावाभावे
न० व० । २ प्रभावशून्ये लि० ।

अप्रभृत लि० न प्रभृतः न० त० । प्रचुरभिन्ने खले ।

अप्रमत्त लि० प्र+मद-क्त प्रमादवान् विरोधे न० त० । साव-
धाने “निमित्तेषु च सर्वेषु अप्रमत्तो भवेच्चर” इति स्मृतिः ।
“यतात्मनोऽप्रमत्तस्य द्वादशाहमभोजनम्” “शुक्लैवाप्रमत्तस्य
परिरक्षेदिमाः प्रजाः” इति च मनुः २ विष्णौ पु० “अप्रां
निधिरधिष्ठानमप्रमत्तोऽप्रतिष्ठितः” विष्णु संह० “अप्रमत्तो-
ऽधिकारिभ्यः कर्मानुरूपं फलं यच्छेत्प्रमत्तः” इति
भा० । २ मद्यादिना प्रमत्तभिन्ने लि० ।

अप्रमथ पु० न प्रमथते प्र+मि-अच् वेदे नाप्त्वम् । अप्रमेये
“मनसैवानुद्वेगमेतदप्रमथं ध्रुवम्” शत० ब्रा० “अप्रमथम-
प्रमेयम्” भा० ।

अप्रमाण न० न प्रमाणं विरोधे न० । प्रमात्तानभिध्वन्मादि-
जनके वाक्यादौ । तानि च “वेदाः प्रमाणं स्मृतयः प्रमाणं
धर्माधिपुक्तं वचनं प्रमाणम् । यस्य प्रमाणं न भवेत् प्रमाणं
कस्यस्य कुर्याद्वचनं प्रमाणमिति” स्मृत्युक्तवेदादिप्रमाण
भिन्नानि चार्वाकादिवचनानि “नद्यां शिलाः तरन्तोऽस्यादीनि
प्रमाणांतरविरुद्धार्थकानि वचनानि” च । एवं पिप्तादि
दुष्टानि इन्द्रियाणि आभासकलितानि लिङ्गानि च ।
“प्रमाणत्वाप्रमाणत्वे” इत्यादि शीमांसा ।

अप्रमाद पु० न प्रमादः अभावार्थे न० त० । १ प्रमादाभावे
“अप्रमादेन गन्तव्यं कान्तारेषु नदीषु च” इति “अप्र-
मादश्च कर्तव्यः सर्वभूतेषु नित्यशः” इति च रामा० ।
न० व० २ प्रमादशून्ये लि० “माता च मम कौशल्या ।
कुशलं चाभिवादयन् । अप्रमादं च वक्तव्यमिति” रामा० ।
“प्रमादश्च कर्तव्येषु अकर्तव्यत्वभ्रमेण ततो निवृत्तिः ।
अकर्तव्येषु च कर्तव्यत्वभ्रमेण तत्र प्रवृत्तिरिति”
मङ्गूषादयः । [प्रमादङ्गीने स्त्रियां स्त्रीप् ।

अप्रमादिन् लि० न प्रमादयति प्र+मद-णिनि न० त० ।

अप्रमायुक लि० प्र+मि+उण् आत्वे युच् स्वार्थे कन् न० त० ।

अपरिच्छेदके । “कृणोत्वप्रमायुकं रथयुतिसमागमम्” अथ०
१८, ४४, २ ।